364L0054

161/64 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* 27.1.64

RÅDETS DIREKTIV

av den 5 november 1963

om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om konserveringsmedel som är godkända för användning i livsmedel

(64/54/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 100 och 227.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(1),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(2), och

med beaktande av följande:

All lagstiftning om konserveringsmedel som får användas i livsmedel skall i första hand syfta till att skydda folkhälsan, men måste också beakta såväl skyddet av konsumenten mot förfalskningar som ekonomiska och tekniska behov inom de gränser som skyddet av hälsan tillåter.

Skillnaderna i nationell lagstiftning om konserveringsmedel hindrar den fria rörligheten för livsmedel och kan skapa orättvisa konkurrensvillkor och på så sätt direkt påverka upprättandet av en väl fungerande gemensam marknad.

En tillnärmning av denna lagstiftning måste ske för att fri rörlighet för livsmedel skall kunna uppnås.

Som ett första steg i en sådan tillnärmning måste dels upprättas en gemensam lista över konserveringsmedel som får användas för att skydda livsmedel mot försämring orsakad av mikroorganismer, och dels fastställas renhetskriterier som dessa konserveringsmedel måste uppfylla.

Att fastställa de analysmetoder som behövs för att styrka att allmänna och särskilda renhetskriterier har uppfyllts är en åtgärd av teknisk natur och för att förenkla och påskynda handläggningen bör uppgiften att godkänna dessa överlämnas till kommissionen.

Av hänsyn till ekonomiska och tekniska behov i vissa medlemsstater bör en tidsfrist fastställas, under vilken sådana medlemsstater får behålla den lagstiftning de redan har om konserveringsmedel.

Under ett andra steg skall rådet besluta dels om tillnärmning av den lagstiftning som rör enskilda livsmedel till vilka de konserveringsmedel som räknas upp i bilagan till detta direktiv får tillsättas, och dels om de villkor som reglerar tillsättning av sådana konserveringsmedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna får inte godkänna att andra konserveringsmedel än de som räknas upp i bilagan till detta direktiv får användas för att skydda livsmedel mot försämring som orsakas av mikroorganismer.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att de konserveringsmedel, som enligt bilagan bara får användas under vissa betingelser, endast används under dessa betingelser.

2. Med undantag för vad som föreskrivs i punkt 1 skall detta direktiv inte påverka bestämmelser i nationell lagstiftning som särskilt anger de livsmedel till vilka de i bilagan uppräknade konserveringsmedlen får tillsättas och de villkor som reglerar användningen av sådana konserveringsmedel. Sådana bestämmelser får dock inte resultera i att konserveringsmedlen som räknas upp i bilagan helt utesluts från användning i livsmedel.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall tillåta rökning av vissa livsmedel endast i rök av ved från träd eller vedartade växter i naturligt tillstånd som inte har impregnerats, gummerats, målats eller behandlats på något liknande sätt, och under förutsättning att rökningen inte innebär någon risk för människors hälsa.

(1) EGT nr 106, 12.7.1963, s. 1923/63.
(2) EGT nr 161, 27.1.1964, s. 169/64.

Artikel 4

1. Om användningen i livsmedel av något av de konserveringsmedel som räknas upp i bilagan, eller om mängden av en eller flera av de beståndsdelar som avses i artikel 7 och som ingår i ett sådant konserveringsmedel skulle kunna utgöra en fara för människors hälsa, får en medlemsstat under högst ett år återkalla godkännandet av det konserveringsmedlet eller minska högsta godkända mängden av en eller flera av beståndsdelarna. Övriga medlemsstater och kommissionen skall underrättas om detta inom en månad.

2. Rådet skall på kommissionens förslag enhälligt och utan dröjsmål besluta om listan i bilagan bör ändras och i så fall anta nödvändiga ändringar genom direktiv. Om det är nödvändigt kan rådet på kommissionens förslag med kvalificerad majoritet också förlänga den i punkt 1 nämnda tidsfristen med högst ett år.

Artikel 5

Med avvikelse från bestämmelserna i artikel 1 får medlemsstaterna

a) under tre år efter direktivets anmälan behålla bestämmelserna i sin nationella lagstiftning om användning i livsmedel av myrsyra och dess salter, borsyra och dess salter, organiska borföreningar och hexametylentetramin,

b) till och med den 31 december 1965 behålla bestämmelser i sin nationella lagstiftning om ytbehandling av citrusfrukter med difenyl, ortofenylfenol och natriumortofenylfenolat.

Artikel 6

Detta direktiv skall inte påverka nationella bestämmelser om

a) produkter vilka används som livsmedel men som också kan ha konserverande egenskaper, t.ex. ättika, natriumklorid, etanol, ätliga oljor och framför allt sockerarter,

b) nisin,

c) varor som används som ytbehandlingsmedel på livsmedel,

d) varor som skyddar växter och växtprodukter mot skadliga organismer,

e) antimikrobiella produkter för behandling av dricksvatten,

f) antioxidationsmedel.

Artikel 7

Medlemsstater skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att de konserveringsmedel som räknas upp i bilagan och som är avsedda för användning i livsmedel uppfyller följande:

a) Allmänna renhetskriterier:

— De får innehålla högst 3 mg arsenik per kg och högst 10 mg bly per kg.

— De får — om inte annat följer av de särskilda kriterierna enligt b — innehålla tillsammans högst 50 mg koppar och zink per kg, varvid zinkhalten inte får överstiga 25 mg per kg, och i konserveringsmedlen får inte heller finnas mätbara spår av toxikologiskt farliga ämnen, framför allt inte andra tungmetaller.

b) De särskilda renhetskriterier som fastställs i tillämpliga fall och i enlighet med artikel 8.1.

Artikel 8

1. Rådet skall på kommissionens förslag genom direktiv enhälligt fastställa de särskilda renhetskriterier som avses i artikel 7 b.

2. Efter samråd med medlemsstaterna skall kommissionen genom direktiv fastställa de analysmetoder som behövs för att styrka att de allmänna och särskilda kriterier som avses i artikel 7 uppfylls.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som behövs för att säkerställa att de konserveringsmedel som räknas upp i bilagan och som är avsedda att användas i livsmedel endast saluhålls om förpackningarna eller behållarna är försedda med följande uppgifter:

a) Namn och adress på tillverkaren eller en säljare som är ansvarig enligt lagstiftningen i den medlemsstat där säljaren är bosatt. En person som importerar en vara från tredje land skall betraktas som tillverkare.

b) Nummer och beteckning på konserveringsmedlet enligt bilagan.

c) Orden "för livsmedel (begränsad användning)".

d) I fråga om blandningar som består av konserveringsmedel och andra ämnen, uppgift om konserveringsmedlets procentandel och beteckningen på blandningen.

2. Om de uppgifter som krävs enligt punkt 1 finns angivna på förpackningar eller behållare, och om de uppgifter som krävs enligt b och c lämnas på två av gemenskapens officiella språk, ett germanskt och ett romanskt, får medlemsstaterna inte förbjuda införsel till sina territorier och saluhållande av de konserveringsmedel som anges i bilagan enbart av det skälet att de anser märkningen otillräcklig.

Artikel 10

1. Detta direktiv skall också gälla för konserveringsmedel som är avsedda att användas i livsmedel och för livsmedel som importeras till gemenskapen.

2. Detta direktiv skall inte gälla för konserveringsmedel och livsmedel som är avsedda för export från gemenskapen.

Artikel 11

1. Medlemsstaterna skall inom ett år från anmälan av detta direktiv ändra sin lagstiftning i enlighet med direktivets bestämmelser och genast underrätta kommissionen om detta. De på detta sätt ändrade författningarna skall senast två år efter anmälan av detta direktiv tillämpas på konserveringsmedel och livsmedel som saluhålls i medlemsstaterna.

2. När artikel 5 a är tillämplig, skall slutdagen för den period som anges i artikeln ersätta den anmälningsdag som avses i punkt 1.

Artikel 12

Detta direktiv skall också gälla för franska områden utanför moderlandet.

Artikel 13

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 5 november 1963.

På rådets vägnar
J. M. A. H. LUNS
Ordförande

BILAGA

EEG-nr	Beteckning	Användningsvillkor
	I. *Konserveringsmedel*	
E 200	Sorbinsyra	
E 201	Natriumsorbat (natriumsalt av sorbinsyra)	
E 202	Kaliumsorbat (kaliumsalt av sorbinsyra)	
E 203	Kalciumsorbat (kalciumsalt av sorbinsyra)	
E 210	Bensoesyra	
E 211	Natriumbensoat (natriumsalt av bensoesyra)	
E 212	Kaliumbensoat (kaliumsalt av bensoesyra)	
E 213	Kalciumbensoat (kalciumsalt av bensoesyra)	
E 214	Etyl-p-hydroxibensoat (p-hydroxibensoesyraetylester)	
E 215	Natriumetyl-p-hydroxibensoat	
E 216	Propyl-p-hydroxibensoat (propylester av p-hydroxibensoesyra)	
E 217	Natriumpropyl-p-hydroxibensoat	
E 220	Svaveldioxid	
E 221	Natriumsulfit	
E 222	Natriumbisulfit (natriumvätesulfit)	
E 223	Natriummetabisulfit (natriumpyrosulfit eller natriumdisulfit)	
E 224	Kaliummetabisulfit (kalium-pyrosulfit eller kaliumdisulfit)	
E 225	Kalciummetabisulfit (kalciumpyrosulfit eller kalciumdisulfit)	

EEG-nr	Beteckning	Användningsvillkor
	II. *Substanser huvudsakligen avsedda för andra ändamål men som även kan ha någon konserverande egenskap*	
E 250	Natriumnitrit	Endast blandat med natriumklorid.
E 251	Natriumnitrat	Ensamt eller blandat med natriumklorid.
E 252	Kaliumnitrat	Ensamt eller blandat med natriumklorid.
E 260	Ättikssyra	
E 261	Kaliumacetat	
E 262	Natriumdiacetat	
E 263	Kalciumacetat	
E 270	Mjölksyra	
E 280	Propionsyra	
E 281	Natriumpropionat (natriumsalt av propionsyra)	
E 282	Kalciumpropionat (kalciumsalt av propionsyra)	
E 290	Koldioxid	